

propos. Krig og Strid mellem Tingene eller imellem et Ting og Regeringen skulde dog ikke være det normale. Det kan jo til Tider af en eller anden Grund være saaledes — f. Eks. naar store Forfatnings-spørgsmaal rejses under krigeriske Former, og naar der faktisk bagved ligger, saaledes som der i sin Tid gjorde, et socialt Sammenstød mellem forskellige Samfundsklasser —, at det kan være nødvendigt at etablere en Krigstilstand, men det normale for Lovgivningsmagten skulde dog være dette: ikke at forlægge sine Standpunkter, men at søge at finde Kompromisstandpunktet mellem de forskellige principielle Standpunkter, saa at der kan komme positive, frugtbare Resultater ud af Lovgivningen. Maaske havde vi allerede i saa Henseende været et betydeligt Stykke videre, hvis man fra den højterede Regerings Side allerede paa de forudgaaende Stadier under Landstingets 3 Behandlinger af denne Sag var gaaet ind paa en virkelig Realitetsbehandling af denne Sag. Naar det imidlertid ikke har været Tilfældet, er det kun naturligt, at man fra det Partis Side, hvortil jeg har den Ære at høre, har betonet den rent principielle Side af Sagen; det er ikke det samme som at antyde Krig, at man siger: Det er nu min Samfundsopfattelse, det er nu saaledes, som jeg ser paa Sagen. Højres Samfundsopfattelse er altsaa den, at det dels i Almindelighed, men ikke mindst i det nu givne Øjeblik vil være af Betydning at indskrænke sig til at vedtage indirekte Skatter og ikke at gaa væsentlig videre paa de direkte Skatters Omraade. Dette Standpunkt er altsaa vort principielle Standpunkt, som man naturligt, naar der ikke har været Tale om gensidig Forhandling imellem de to Partier, har maattet hævde som Højrestandpunktet i denne Sag. Noget andet er, at ethvert Parti, altsaa ogsaa ethvert Ting, nu en Gang har sine Yndlingsideer, og er der noget, man skal tage Hensyn til, er det maaske, hvad man kunde kalde Folks svage Side. Venstres svage Side er nu en Gang den overdrevene Forkærlighed for de direkte Skatter, og skal man komme til Rette med Folk, maa man netop tage et væsentligt Hensyn til deres svage Side, røre saa lidt som muligt ved den. Maaske har Landstingets Højre været lidt for haardhændet i saa Henseende. Men naar vi altsaa skulle tale og dele os til Rette — jeg beklager, at det først er nu til allersidst, vi komme dertil —, er det min Tro, at man fra det samlede konservative

Partis Side — ikke alene her nede, som jeg roligt tør forsikre, men ogsaa fra Landstingets Højres Side — vil tage det Hensyn, som er nødvendigt, til Modpartens svage Side.

Dinesen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard), der er Medlem af Svendborg Amdsraad, skal være til Stede i Dag ved et Amdsraadmøde og kan derfor ikke tage Ordet her i Dag, hvad der ellers havde været hans Hensigt; det tilfalder derfor mig at gøre et Par Bemærkninger. De skulle være meget korte og gaa ud paa, at jeg og mine Meningsfæller stemme for, at de foreliggende Lovforslag — jeg kan tage dem alle paa een Gang, jeg skal ikke komme ind paa deres Realitet — føres tilbage til den af Folketinget vedtagne Skikkelse. Naar vi gøre dette, bemærker jeg udtrykkeligt, at vi ikke derved ville være bundne til disse Lovforslags Enkeltheder paa Sagens senere Stadier. Jeg pointerer stærkt denne Bemærkning, da en Afstemning somme Tider er bleven misbrugt, naar man i Øjeblikket har stemt af formelle og hensigtsmæssige Grunde, og vi stemme selvfølgelig ogsaa for Lovforslagets endelige Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det saa kommer til at foreligge.

Derefter skal jeg kun gøre to Realitetsbemærkninger. Den ene er den, at jeg har den Opfattelse, at disse Skattelovforslag ikke kunne gennemføres, naar der ikke ogsaa sker nogen Forhøjelse af den direkte Beskatning. Denne Forhøjelses Omfang skal jeg imidlertid ikke udtale mig om, det vil komme til Forhandling i det Fællesudvalg, som bliver nedsat. Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, er til dem, der anstrenge sig saa stærkt for at paavise, at Staten har Indtægter nok, og at det derfor ikke er nødvendigt at gaa til saa betydelige Skatteforhøjelser som dem, hvorom der her er Tale. Jeg vilde sætte Pris paa, om disse samme Medlemmer i tilsvarende Grad anstrenge sig for at paavise, hvilken Stigning af Udgifter der kan være i Vente i forskellige Retninger. Jeg har ikke set noget saadant, men enhver af os, der er kendt med Forholdene, vil vide, at Fordringerne til Statskassen stige i betydelig Grad ved Krav, der rejses fra forskellige Sider. Blandt disse Krav, der saaledes rejses, er ogsaa Gennemførelsen af mange kostbare Foranstaltninger, der til Dels have hvilét af finansielle Hensyn. Hvis det nu lykkes at forbedre de finansielle Forhold, ville disse Krav komme igen med forøget Styrke. Jeg skal ikke specificere